

DAGSINS MEINING

Hvat er blivið betur?

Almenna tænastustøðið er støðugt fallandi. Seinasta skommin er, at fólkaskúlin er vordin forsomdur í so stóran mun, at næmingar ikki fáa so mikið sum ordiligt innivist, sum eitt nú á Argjum. At fáa post leygardag er ikki møguligt í Føroyum í 2002 – aftur eitt dømi, har tænastustøðið er fallið. Skúla-næmingar, ið ætla sær til Havnar við bussi, sleppa ikki, tí man ikki fær mobiliserað eykabussar - aftur eitt dømi um lægri tænastustøði. Barnaansing er ein størtrupulleiki, ið sær út til at verða komin fyri at verða. Almanna- og heilsuøkið er afturúrslgt, við væntandi røktarheimsplássum og umstøðum annars. Vit eru vitni til, at man innførir brúkaragjald til tunnlar – aftur lægri alment tænastustøði. Mið-námsskúlar sum eitt nú Fiskivinnuskúlin fáa ikki sømuligar umstøður, av orsökum, ið fyri uttan-fyristandandi líkjast avgerðar-fobi.

Kreppan fyrst í nítíárunum fær mangan skyldina fyri omanfyristandandi trupulleikar. Tað er ivaleyst rætt, at nógv kann sporast aftur til kreppuna, men nú fer at táttá í 10 ár síðan kreppan var uppá tað harðasta, og tey seinastu 6 árinu hava vit sæð risaøkingar í almennu útreiðslunum. Hvar hesar økingar eru farnar vita vit ikki, men vit kunnu staðfesta úttfrá omanfyristandandi uppremsan, at nógv av teinum økjunum, ið eru næst borgarnum, har borgarin fær eina beinleiðis tænastu, eru forsomd. Hetta merkir, at raðfestingin ikki er nóg góð.

Hvat er blivið betri seinastu árin? Vit hoyra javnan um styrkta umsiting – av hvørjum?

Ungdómurin í dag heldur, at biðilistar í heilsuverk-inum altíð hava verið. So er ikki.

Tað kann ikki vera rætt, at vit fáa meira fólk at umsita minni. Lægri tænastustøði til borgaran eigur at merkja lægri skatt. Nú sær ikki út sum tað er loysnin, eftirsum standurin er so vánaligur, sum hann er. Kanska desentralisering av játtanum hevði hjálpt, soleiðis at økini næst borgaranum fingi fyrst, og síðan neyðuga miðfyrisitingin av hesum basalu økjum, og so sá man hvussu nógv var eftir til onnur øki og formulering av tingum í miðfyrisitingini, sum eru góð at hava, men ikki strengt tikið neyðug. Um man ikki visti betur, so kundi tað sæð út sum, at raðfestingin var at uppfinna nýggjar herligheitar og orðingar av politikkum á ymiskum økjum, samstundis sum fundamentið undir vælferðar-samfelagnum er við at syndrast av ov lágari raðfesting. Tað nyttar ikki at smíða pyntilistar á ein bygning, ið er um at fara um koll, tí at grundin er forsomd.

At hugsa sær, at føroyski fólkaskúlin noyðist at seta næmingar á eitt neystaloft í 2002. Hvar er politiska raðfestingin? Vónandi fáa vit eitt orðaskfti um almenna raðfesting, ongantið ov skjótt.

Trivnaður

Randi í Jógvanstovu
Leirvík 1. september 2002

Tað, at fast samband nú verður millum Norðoyggjar og høvuðsstaðin Tórshavn, fer at hava stóran týdning fyrri føroyska samfelagið. Tann størsti og tann næst-størsti býurin í landinum fara at verða tengdir saman við føstum sambandi, sum ikki letur seg fora av veðri og vindi ella tekniskum trupulleikum. Vit fara ikki longur at kenna á okkum, at vit búgva í einum oyggja-samfelag. Norðoyggjar verða tá meir ella minni eitt við ”meginlandið”. Hetta fer at hava fylgjur við sær, góðar eins og vit og minni góðar.

Latið okkum hyggja at, hvørja ávirkan tað hevur havt aðrastaðni kring okk-um, tá iðavgjört hevur verið at binda fast millum oyggjar og tey sokallaðu ”Meginøkini”.

Ferðslan um Stórabelt fór úr 8.500 bilum upp í 18.900 bilar, tó at tað var biligari at ferðast við toki. Tað kostar tað sama at fara við bili um brúnna, sum tað kostaði við ferjuni, og at fara við toki er nógv bilig-ari. Harav sæst, at hann, ið hevur tørv á at ferðast og helst dagliga, fegin vil gjalda tað, sum tað nú einaferð kostar. At ein kann ferðast, uttan at veður og

vindur ella tekniskir trupul-leikar o. a. t. fora einum, hevur so stóran týdning, at prísurin als ikki liggur fremst í huganum. Norðingar noyðast ikki longur at at flyta sítt góðs til og frá við skipum. Nú kann flytast við lastbilum á nátt eins væl og í dagtím-unum, og tá ið talan er um fiskavørur verða sjálvandi stórir kølivognar brúktir.

Vit, sum í dag búgva á hesum ótrúliga vakra stað, eru hvønn einasta dag um-gird av einum vakurleika, sum einans gevur okkum orsök at spyrja: Hvat eru vit, at vit hava alt hetta uppiborið? Her er so nógv og so gott, at vit einans kunnu ynskja at deila tað við onnur, og ta vilja vit fegin.

Tað er sjálvsagt í okkara

hugaheimi, at fólk ynska at vera her.

Hetta er bygdin, har tú sært sólina fara í havið á sumri, har tú kanst vera ”tilflytari” uttan at vera fremmandur, og har tú kanst vera partur av bygda-myndini, ella har tú kanst vera í frið, um tú ynskir tað.

Og vit vilja gjarna lata dyr okkara upp fyri øðrum. Eisini Norðingum, sum kanska høvdu hug at seta seg niður her. Sum er, hava vit nógv og gott byggilendi, men verður vegurin lagdur ígjøgnum hetta lendið, fer nógv burturav, og tað, sum eftir verður, man verða lítið at ynskja sær.

Hvat gott byggilendi er?

Tað er byggilendi, har trivnaðurin er settur í há-sætið, har familjur trivast, tí tey fáa tryggjar umstøður. Har børnini ikki eru í lívsvanda av ferðsluni, tá ið tey fara í skúla ella til eithvørt annað og koma heimaftur. Og grøn øki, spælipláss og o. a. t. hoyra sjálvandi eisini til.

Trivnaður eigur ikki einas at verða eitt ”móta-fyribrigdi”, eitt orð, ið vit sleingja út, tá ið tað passar inn í ”krammið” hjá okk-um. Vit eiga at hava tað VID okkum í øllum viðurskiftum.

Tað byggilendið, ið her verður hugsað um, er tað lendi í Leirvík, sum ”tað almenna” í løtuni ætlar at

leggja ein veg ígjøgnum. Ein veg, sum frá miðlinjuni og út fer við einum øki, ið er 25 m breitt, ein veg, har koyrt verur 80 km um tíman sambært landsverk-frøðinginum uttan nakað ”bums”. Eg fái illa sett trivnað í samband við hetta!

Varisligar framrokningar siga, at í 2005 fara meir enn 500 bilar ígjøgnum tunnlin um samdøgríð.

Eg veit væl, at aðrastaðni verður góðtikið, at gang-urin er nógv meir, enn hann vit uppliva her.

Eg eri uppvaksin í einum umhvørvi, har flogfør við jøvnum millumbili flugu omanfyri húsini hjá okkum, 2 – 2 1/2 minuttir ímillum, so eg veit, hvat ið eg tosi um, og havi av tí sama lært at virða tann friðin, eg upplivi her.

Trivnaðurin skal ikki einans verða eitt orð, men eitt mál, eitt mál vit arbeiða fram ímóti. Trivnaðin inn-andura eiga vit sjálvi at skapa, men trivnaðin í samfelagnum eiga tit sum landsmyndugleikar at skapa, og lata vit tað upp í hendur tykkara í vónini um, at trivnaðuri framvegis er í hásætinum.

Gerið tað við skili - vit verða nógv, sum fara at kenna fylgjurnar av avgerð tykkara!

VIÐMERKINGAR

Tjóveldisflokkurin og fólkaatkvøðan um NATO

– og um útbyggingina á Eiði og virðingin hjá Anders Fogh Rasmussen fyri Føroya Fólkið

Johan Dahl
løgtingsmaður

Tjóðveldisflokkurin og **NATO**: Øll sum hava fylgt við síðan NATO kom til Føroyar - í Mjørkadal, vita, hvussu hesir hava geberdað sær frá fyrsta degi. Tað vóru javnan og savnan skrudgongur/mótmælisgon gur niðan í Mjørkadal fyri at mótmæla skrimslinum NATO og fáa teir at pakka sekkin og sleppa sær har pipari grør.

Sum tíðirnar broyttust og múrurin og jarntjældini fullu til tey lond, sum tann

mest ultra vinstrahalli part-urin av hesum flokki há-lovaði, so bleiv eisini eitt sindur tamari – longri bleiv millum skrud-gongurnar, og til seinast doyðu tær burtur.

Hvat er at vera etableraður?

(viðmerkingin til oddagrein í Dimmalætting leygardagin 31.august)

Ivan Eginsson

Í Føroyum skulu føroyingar ráða. Tað er undarligt í minari verð at siggja hesi orð, sum byrjan til eina grein, ið uttan iva er skriv-að av einum sannfórðum sambandsfólki. Trúði, tað vóru fyrst og fremst flokkarnir í núverandi samgonguni, ið stuðlaðu tilíkari áskoðan.

Ein partur av greinini snúði seg um mín persón. Ti haldi eg meg vera noyddan til at kasta ljós á nøkur viðurskifti, ið hava við mín persón at gera.

Ja eg eri føddur og upp-vaksin í einum øðrum

landi. Hetta er veruleikin, ið eingin kann gera nakað við. Tað eru fleiri, ið undrast yvir, at eg skuldi fella so skjótt og so lætt inn í tað føroyska samfelagið -

málsliga, mentunarliga og hugsjónarliga. Fragreining-in er annars sera einföld - eg kenni meg sum ein føroying (og ikki fremm-andur), siggi øll ting - bæði her heima og úti - við føroyskum (og ikki fremmandum) eygum, royni at tæna tí føroyska samfelagnum við góðari samvitsku. Og tað ætli eg mær eisini at gera framyvir.

Ja eg havi eina meaning um politisk og onnur viðurskifti og vil stuðla - eisini í gerð - einum før-oyskum politiskum ung-dómsfelagsskapi, ið er stovnaður og virkin á einum demokratiskum

grundalagi, eins og allir aðrir felagsskapir, sum eru alment skrásettir í Føroyum í dag. Tað var ikki neyðugt hjá hesum felagsskapinum at fara út um landoddarnar (sum stendur skrivað í Dimmalætting) fyri at fáa fatur í meg. Eg búgvi jú her í Føroyum, og havi gjørt tað eitt drúgt tíðarskeið eisini. Í nøkur ár havi eg verið limur í viðkomandi felagsskap-inum.

At hava áhuga fyri øllum samfelagsviðurskiftum, eisini politiki, og at vera virkin í teimum - hvat, um ikki júst hetta, er tekin um at vera etableraður, full-figgiaður limur í einum

samfelagi?

Hví kann eg ikki hava t.d. politiskar ætlanir, tá ið eg vil gagna teirri føroysku tjóðini væl og virðiliga, og haldi meg hava evni til at vera gagnligur á einum ella øðrum øki? Hví skal Dimmalætting sýta mær, einum, ið hevur føst starv og bústað í Føroyum, at vera føroyingur, um eg vil vera tað? Er tað ikki brot av júst teimum grundleggjandi mannarættindunum, ið tit sipa til í skrivning tykkara?

Eri annars púra sannford-ur sjálvur, at russar, danir, norðmenn, amerikanarar, kinesarar, arabarar ikki skulu taka nakrar avgerðir

fyrí føroyingar. Tí at í Føroyum skulu føroyingar ráða. Og um leiðslan í Dimmalætting fær ilt við at góðtaka meg sum ein føroying, so er tað hennara, og als ikki mín trupulleiki. Tað eru nógv onnur í hesum landinum, sum gera tað.

P.S. Eingin “rættur” føroy-ingur hevur rættlisið hetta.

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin fo
Blaðstjóri: Eirikur Lindenskov
eirikur@sosialurin fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin fo
Tiðindaleiðari: Jústinus
Eidesgaard justinus@sosialurin fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin fo
Finnbjorg Nattestad finnbjorg@sosialurin fo
Anja Weihe anja@sosialurin fo

Blaðfólk:
Aki Bertholdsen aki@sosialurin fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin fo
Turið Kjølbro turid@sosialurin fo
Heri á Rógvi heri@sosialurin fo
Ingrid Bjarnastein ingrid@sosialurin fo
Rúnar Reistrup runar@sosialurin fo
Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin fo
Solby Eliassen solby@sosialurin fo
Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin fo
Ifróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin fo
Páll H. Johannesen pall@sosialurin fo
Myndamenn:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin fo
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin fo
Finnur Justinussen finnur@sosialurin fo
Rullandi redaktionin:
tel. 220507

Lýsingar
Freistir:
Týsdagsblaðið
Mán.kl. 10
Frí. kl. 15
Frí. kl. 12
Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið
Týs. kl. 10
Mán. kl. 15
Mán. kl. 12
Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið
Mik. kl. 10
Týs. kl. 15
Týs. kl. 12
Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið
Hós. kl. 10
Mik. kl. 15
Mik. kl. 12
Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið
Frí. kl. 10
Hós. kl. 15
Hós. kl. 12
Hós. kl. 12
Stórri lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og
áðrenn ásettut freistir.
Framtíjapláss má umbiðjast í góðari tíð.
Stødd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.
Innsent tilfar
Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðsl-an ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.

Blaðið verður prentað

mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰